

ՀԱՐԿԱԴԻՐ ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ՎԵՐԱՑՄԱՆ ՄԱՍԻՆ
ԿՈՆՎԵՆՑԻԱ

Աշխատանքի միջազգային կազմակերպության Գլխավոր խորհրդաժողովը, գումարված Աշխատանքի միջազգային բյուրոյի Վարչական խորհրդի կողմից եւ հավաքված ժնեւում 1957 թ. հունիսի 5-ին՝ իր քառասուներորդ նստաշրջանին, քննարկելով հարկադիր աշխատանքի մասին հարցը, որը նստաշրջանի օրակարգի չորրորդ կետն է,

հաշվի առնելով Հարկադիր աշխատանքի մասին 1930 թ. կոնվենցիայի դրույթները, հաշվի առնելով, որ Ստրկության մասին 1926 թ. կոնվենցիան նախատեսում է, որ բոլոր անհրաժեշտ միջոցները պետք է ձեռնարկվեն, որ պարտադիր կամ հարկադիր աշխատանքը չբերի ստրկությանը համանման պայմանների, եւ որ ստրկության, ստրկավաճառության, ստրկությանը համանման ինստիտուտների եւ սովորույթների վերացման մասին 1956 թ. լրացուցիչ կոնվենցիան նախատեսում է պարտքի համար ստրկության եւ ճորտային կախվածության լրիվ վերացում,

հաշվի առնելով, որ Աշխատավարձի պահպանման մասին 1949 թ. կոնվենցիան նախատեսում է աշխատավարձի ժամանակին վճարում եւ արգելում է վճարման այն մեթոդները, որոնք գրկում են աշխատավորներին աշխատանքից դուրս գալու իրական հնարավորությունից,

որոշելով ընդունել լրացուցիչ առաջարկություններ հարկադիր կամ պարտադիր աշխատանքի մի շարք տեսակների վերացման վերաբերյալ, որոնք համարվում են Միավորված ազգերի կազմակերպության կանոնադրության մեջ հիշատակված եւ Մարդու իրավունքների համընդհանուր հռչակագրում ամրագրված մարդու իրավունքների խախտում,

որոշելով, որ այդ առաջարկությունները պետք է ունենան միջազգային կոնվենցիայի ձեւ,

հազար ինը հարյուր հիսունյոթ թվականի հունիսի քսանհինգին ընդունում է սույն Կոնվենցիան, որը կարող է անվանվել "Հարկադիր աշխատանքի վերացման մասին" 1957 թվականի Կոնվենցիա:

ՅՈՒՐԱԿԱՆ 1

Սույն Կոնվենցիան վավերացնող Աշխատանքի միջազգային կազմակերպության յուրաքանչյուր անդամ պարտավորվում է վերացնել հարկադիր կամ պարտադիր աշխատանքը

եւ չդիմել դրա որեւէ ձեւի՝

ա) որպէս քաղաքական ներգործության կամ դաստիարակության միջոցի կամ որպէս պատժամիջոցի քաղաքական հայացքների կամ դրանց արտահայտման համար կամ սահմանված

քաղաքական, սոցիալական կամ տնտեսական համակարգի գաղափարախոսությանը ընդդիմադիր

հայացքների համար,

բ) որպէս աշխատուժի մոբիլիզացման եւ օգտագործման մեթոդի՝ տնտեսական զարգացման նպատակներով,

գ) որպէս աշխատանքային կարգապահության միջոցի,

դ) որպէս պատժամիջոցի՝ գործադուլներին մասնակցելու համար,

ե) որպէս ռասայական, սոցիալական, ազգային կամ կրոնական խտրականության միջոցի:

ՅՈՒՐԱԿԱՆ 2

Սույն Կոնվենցիան վավերացրած Աշխատանքի միջազգային կազմակերպության յուրաքանչյուր անդամ պարտավորվում է արդյունավետ միջոցներ կիրառել հարկադիր

կամ պարտադիր աշխատանքի այնպիսի տեսակների լրիվ եւ արագ վերացման համար, որոնք
նշված են սույն Կոնվենցիայի 1-ին հոդվածում:

ՀՈՂՎԱԾ 3

Սույն Կոնվենցիայի վավերագրերը գրանցման նպատակով ուղարկվում են Աշխատանքի միջազգային բյուրոյի Գլխավոր տնօրենին:

ՀՈՂՎԱԾ 4

1. Սույն Կոնվենցիան պարտադիր է Աշխատանքի միջազգային կազմակերպության միայն այն անդամների համար, որոնց վավերագրերը գրանցված են Գլխավոր տնօրենի կողմից:

2. Այն ուժի մեջ է մտնում Կազմակերպության երկու անդամների վավերագրերը Գլխավոր տնօրենի կողմից գրանցվելու օրվանից տասներկու ամիս հետո:

3. Կազմակերպության յուրաքանչյուր անդամի նկատմամբ հետագայում սույն Կոնվենցիան ուժի մեջ է մտնում նրա վավերագրի գրանցումից տասներկու ամիս անց:

ՀՈՂՎԱԾ 5

1. Սույն Կոնվենցիան վավերացրած յուրաքանչյուր անդամ կարող է նրա ուժի մեջ մտնելու օրվանից տասնամյա ժամկետը լրանալուց հետո այն չեղյալ հայտարարել Աշխատանքի միջազգային բյուրոյի Գլխավոր տնօրենին գրանցման նպատակով չեղյալ հայտարարման մասին ակտ ներկայացնելու միջոցով: Չեղյալ հայտարարելն ուժի մեջ է մտնում չեղյալ հայտարարելու վերաբերյալ ակտի գրանցումից մեկ տարի հետո:

2. Կազմակերպության յուրաքանչյուր անդամ, որը վավերացրել է սույն Կոնվենցիան, եւ որը նախորդ կետում նշված տասնամյա ժամանակահատվածը լրանալուց հետո մեկամյա ժամկետում չի օգտվի սույն հոդվածում նախատեսված՝ չեղյալ հայտարարելու իր իրավունքից, պարտավորված կլինի հաջորդ տասնամյա ժամկետում եւ այնուհետեւ սույն հոդվածով սահմանված կարգով կկարողանա սույն Կոնվենցիան չեղյալ հայտարարել յուրաքանչյուր տասնամյա ժամկետը լրանալուց հետո:

ՀՈՂՎԱԾ 6

1. Աշխատանքի միջազգային բյուրոյի Գլխավոր տնօրենը Աշխատանքի միջազգային կազմակերպության բոլոր անդամներին ծանուցում է Կազմակերպության անդամներից իր ստացած վավերագրերի եւ չեղյալ հայտարարելու վերաբերյալ բոլոր ակտերի գրանցման մասին:

2. Կազմակերպության անդամներին ծանուցելով իր ստացած 2-րդ վավերագրի գրանցման մասին՝ Գլխավոր տնօրենը նրանց ուշադրությունը հրավիրում է սույն Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելու օրվա վրա:

ՀՈՂՎԱԾ 7

Աշխատանքի միջազգային բյուրոյի Գլխավոր տնօրենը, Միավորված ազգերի կազմակերպության կանոնադրության 102-րդ հոդվածին համապատասխան, գրանցման համար

Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին ուղարկում է ամբողջական

տեղեկություններ բոլոր վավերագրերի եւ չեղյալ հայտարարելու վերաբերյալ ակտերի մասին, որոնք իր կողմից գրանցվել են նախորդ հոդվածների դրույթներին համապատասխան:

ՀՈՂՎԱԾ 8

Աշխատանքի միջազգային բյուրոյի Վարչական խորհուրդը ամեն անգամ, երբ անհրաժեշտ է համարում, Գլխավոր խորհրդատուին գեկույց է ներկայացնում սույն Կոնվենցիայի կիրառման մասին եւ քննարկում է խորհրդատուի օրակարգում դրա լրիվ կամ մասնակի վերանայման հարցի ընդգրկման նպատակահարմարությունը:

ՀՈՂՎԱԾ 9

1. Այն դեպքում, երբ խորհրդատուը կընդունի նոր կոնվենցիա, որն ամբողջովին կամ մասնակիորեն կվերանայի սույն Կոնվենցիան, եւ եթե կոնվենցիայում նախատեսված չլինի հակառակը, ապա՝

ա) Կազմակերպության որեւէ անդամի կողմից նոր, վերանայող կոնվենցիայի վավերացումը ipso jure, անկախ 5-րդ հոդվածի դրույթներից, առաջ է բերում սույն Կոնվենցիայի անհապաղ չեղյալ հայտարարում՝ այն պայմանով, որ նոր, վերանայող կոնվենցիան ուժի մեջ մտած լինի,

բ) նոր, վերանայող կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելու թվականից սկսած՝ սույն Կոնվենցիան փակ է Կազմակերպության անդամների կողմից վավերացվելու համար:

2. Սույն Կոնվենցիան բոլոր դեպքերում ըստ ձեւի եւ բովանդակության մնում է ուժի մեջ Կազմակերպության այն անդամների նկատմամբ, որոնք այն վավերացրել են, բայց վերանայող կոնվենցիան չեն վավերացրել:

ՀՈՂՎԱԾ 10

Սույն Կոնվենցիայի անգլերեն եւ ֆրանսերեն տեքստերը հավասարազոր են:

Ուժի մեջ է մտնում 2005 թ. դեկտեմբերի 17-ին: